

LAULUSÖBER

Nr. 3

Fred Astaire

TALLINN

VEENE 16

TEL. 460-29

„EDU TRÜKIKODA“

Valmistab maitsekalt ja mõõdukate **hindadega** igasuguseid trükitöid.

Moodsatest kirjadest: nime-, kihla- ja laulatuskaarte, peokutseid, laulatus- ja matuselaululehti;

Laos saadaval mitmesuguseid valmistöid

II trükk

Laulusõber

VÄLJAANDJA: HARRY TOOM

Nr. 3

29. augustil

1940. a.

AR Fr. R. Kreutzwaldi
nim. Civo. Siiklik
Raamatukogu

65.597

I. TÖOLISTE LAULE.

1. INTERNATSIONAAL.

Elavalt

mf

Degeyter.

f

1. Nüüd ü - les, ke - da nee - dus rõ - - hub, nälg.
2. Ei va - ba - dust saa ta - va väe - - ga, ei
3. Ei õi - gust il - ma va - lit - se - - da väi

1. or - jus ik - keshoi - a - vad, keeb mässulrind ja võit - lus
2. an - na tsaar, ei hiig - la - ne, vaid o - ma võimsa, jul - ge
3. ol - la söö - dj - ku - te sool, vaid meil, töörahval, sest et

ff

1. lõ - - hub ma or - ja - küt - ked, a - he - -
2. .kõe - ga me vä - gi - val - la väi - da - -
3. te - - da peab ü - le - val me töö ja

mf

1. lad! Me vä - gi - val - la hõ - vi -
2. me. Ei ü - le - ko - hut hei - ta
3. hool. Kui lõ - hub ta - su - mi - se

p *mf*

1 la-me, uus, pa-rem ilm on mei-e püüd, uus
 2 hau-da ja õi-gust või-ta en-di - le, sest
 3. õi - ko kõik ah-ned koe-rad lai-a - li, ei

f

1. ilm, kus või-dul ü - len - da - me naid, ke - da
 2. tõm - ba lööt - sa, ta - o rau - da nii kau - a,
 3. sel - le - põ - rast kus - tu päi - ke, void pais - tab

p

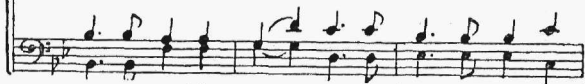
1. or - jus rõ - hub nüüd.
 2. kui raud - tu - li - - ne } Viim - se võit - - lu - se
 3. nii kui en - ne - - gi. }

mf *f*

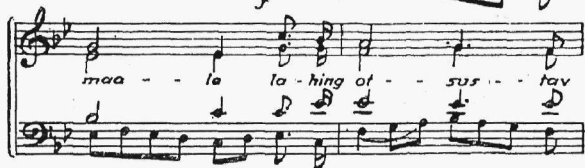
maa - le la - hing ot - sus - tav taob, võim

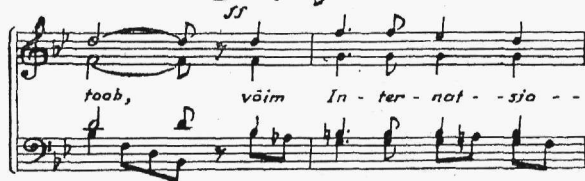
In-ter-nat-sio-naa - li meil uu-eks il-ma

loob. Viim-se võit - - - lu - - se

maa - - la la-hing ot - - sus - - tav

toob, väim In-ter-nat - - sio - -

naa - - li meil uu-eks il-ma loob.

INTERNATSIONAAL.

Nüüd üles, keda needus rõhub,
Nälg, orjus ikkes hoiavad,
Keeb mässul rind ja võitlus lõhub
Me orjakütked, ahelad!
Me vägivalla hävitame,
Uus, parem ilm on meie püüd,
Uus ilm, kus võidul ülendame
Neid, keda orjus rõhub nüüd.
Viimse võitluse maale
Lahing otsustav toob,
Võim Internatsionaali
Meil uueks ilma loob.

Ei vabadust saa taevast väega,
Ei anna tsaar, ei hiiglane,
Vaid oma võimsa, julge käega
Me vägivalla võidame.
Et ülekoht heita hauda
Ja õigust võita endile,
Sest tõmba lõõtsa, tao rauda,
Nii kaua kui raud tuline.

Viimse võitluse maale jne.

Ei õigust ilma valitseda
Või olla söödikute sool,
Vaid meil, töörahval, sest et teda
Peab üleval me töö ja hool.
Kui lõhub tasumise äike
Kõik ahned koerad laiali,
Ei sellepärast kustu päike,
Vaid paistab nii kui ennegi.

Viimse võitluse maale jne.

H. Pöögelmanni tõlge.

2. INTERNATSIONAAL.

Sa tõuse, kurnatud ja neetud,
Kes orjand, nälgind puuduses.
Me üritame, halvakspeetud,
Nüüd võitu suures võitluses.
Hävitame pehkinud ja vana,
Et alustada paremat,
Uus maailm tõuseb hiilgavana,
Kõik tulevikuks töötavad.
Viimast lahingut tulist,
Viimset võitlust algame,
Ja Internatsionaalist
Uut jõudu võidame.

Meid keegi ei saa avitada, —
Ei jumal, sangar ega tsaar.
Meid suudab ainult vabastada
Me töötav, tugev kätepaar.
Ike murduma peab igavesti,
Seks kisu lõõtsa tööline.
Tao rauda, tao seda hästi,
Niikaua, kui raud tuline.
Viimset lahingut tulist jne.

Ei õigust töölist valitseda
Või olla kurnajate tõul.
End ise võime talitseda
Ning hüved luua omal jõul.
Välgub raskest pilvest alla äike
Ja rõhujaid lööb viimseni,
Kuid siiski hiilgama jääb päike
Ja paistab meile alati!
Viimset lahingut tulist jne.

Uusim tõlge.

3. PUNANE LIPP.

Marss.

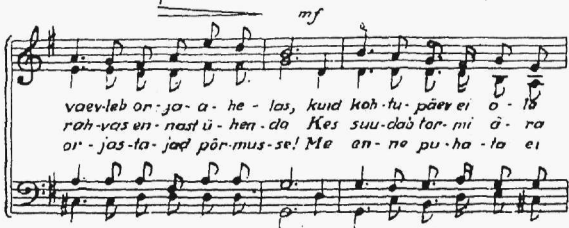
Uene täälis-marsselees.

mf

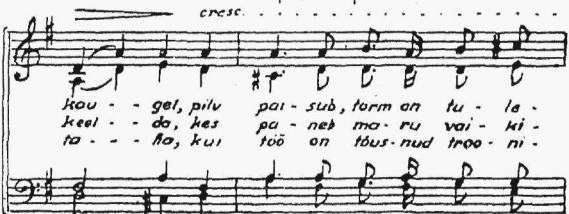
1 Ilm ä-gob, pi-sa-rad tal lou-gel ja
2 Et mus-tad jõud ei soaksmeid neel-da, seks
3. Sest kül-ked käest, tü-ran-nid ma-ha, kõik

mf

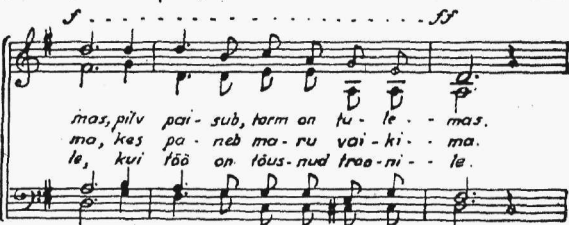
vaev-leb or-ja-a-he-las, kuid koh-tu-päev ei o-lä
rah-vas en-nast ü-hen-da Kes suu-daõ tar-mi ä-ra
or-jas-ta-jad põr-mus-se! Me an-ne pu-ha-la ei

cresc.

kou-gel, pilv pai-sub, torm on tu-la-
keel-da, kes pa-neb ma-ru vai-ki-
ta- - - ha, kui töö on tõus-nud troo-ni-

f

mas, pilv pai-sub, torm on tu-le-mas.
ma, kes pa-neb ma-ru vai-ki-ma.
le, kui töö on tõus-nud troo-ni-le.

ff

Ko - la, laul, ma - ru jõul, mü - ri - nal,

f

ü - le si - ma tõi - la äik - se - na!

mf *f*

Lüh - vib lipp uh - kes - li ü - le - vall ~

Töö - rah - vast - ma al - la võ - ta, ja kut - su

kange - la - sed sõt - la. Me lipp töö - rah - va ve - re -

ga on pag - dud loit - ma tu - le - na.

PUNANE LIPP.

Ilm ägab, pisarad tal laugel
Ja vaevleb orjaahelas,
Kuid kohtupäev ei ole kaugel,
:,: Pilv paisub, torm on tulemas. :,: -

Kõla, laul, maru jõul, müriinal,
Üle ilma tõtta äiksenä!

Lehvi lipp uhkesti üleval!
Töörahvast oma alla võta
Ja kutsu kangelased sõtta.
Me lipp töörahva verega
On pandud loitma tulena.

Et mustad jõud ei saaks meid neelda,
Seks rahvas ennast ühenda!

Kes suudab tormi ära keelda,
:,: Kes paneb maru vaikima? :,:
Kõla, laul, maru jõul, müriinal jne.
Sest kütkeä käest, türannid maha,
Kõik orjastajad põrmusse!

Me enne puhata ei taha,
:,: Kui töö on tõusnud troonile. :,:
Kõla, laul, maru jõul, müriinal jne.

4. JULGESTI VENNAD, NÜÜD TÖÖLE!

Julgesti, vennad, nüüd tööle!
Võitlema ruttame me!

Endale priiuse maale
Rinnaga murräme tee!

Trööstime rahvast, kus häda,
Võimetu valguse püüd.

Vabadus, vennalik side!
Olgu me võitluse hüüd.

Kaua meid ahelais peeti,
Kurja me nägime und.

Kaua meid tapale veeti,
Jõudnud on priiuse tund!

Millega seisavad riigid?
See on ju orjade töö.

Võtame kätte kord piigid,
Võidame pilkase öö.

Aeg on ju ülesse astu,
Vabadust igatseb vaim!

Suudab siis võidelda vastu
Kõdunev rõhuja vaim?

Väärame võimuka käega
Ikke, mis lasub me pääl.

Kostab siis võitmatu väega
Vabanend rahvaste hääl.

5. VARŠAVJANKA.

Vaenluse tormid meist tuiskavad üle,
Vihaselt rõhuvad tumedad jõud;
Vaenlaste vastu viib võitluse — süle —
Ees meil on teadmatu saatuse sõud.

Uhkelt ja võimukalt tõstame siiski
Tööliste võitluselippu me käes,
Astume rahvaste võitluse ritta,
Nõuame õigust ja vabadust väes.

Veriseks võitluseks kohus meid kutsub —
Vapralt siis edasi, töölisteväed!

Nälgi! on tänini tööliste osa —
Vennad, kas võime siis vaikida veel?
Võllas ja tapjate vihane kisa
Võitlejaid vahvaid ei kohuta teel:
Ükski ei kao, kes võitluseväljal
Ohvriks on langenud aadete eest;
Miljonid tänul neid kannavad meeles,
Vaimustust saavad nad võitluse teest.

Veriseks võitluseks kohus meid kutsub —
Vapralt siis edasi töölisteväed!

Jälgid on meile türannide troonid,
Püha meil orjade valu ja piin;
Rahvaste verega määritud kroonid
Vaenlaste veresse matame siin.
Armuta tasumist rõhujad saagu,
Kadugu kurnajad, suregu sund!
Maha, kes toitvad end töörahva higist,
Ligi on võidukas pääsmise tund.

Veriseks võitluseks kohus meid kutsub —
Vapralt siis edasi töölisteväed!

H. Pöögelmanni tõlge.

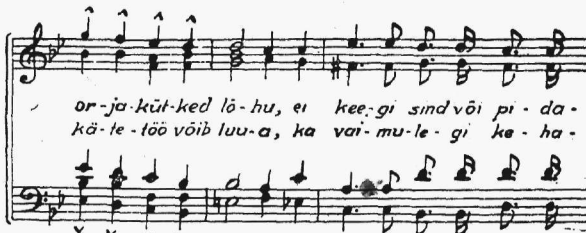
6. SOOME TÖÖLISTE MARSS.

Rõhuga.

Oskar Merikanto.

1. Töö-rah-vas, tun-gi e - - da - si, tun-gi nüüd! Ja
 2. Uut e - lu vai-mu-il - - mas-ki, e - lu uut! Me

or-ja-küt-ked lõ-hu, ei kee-gi sind või pi - da -
 kä-te - töö võib luu-a, ka vai-mu-le - gi ke - ha -

Ja teelt tõk-ked ma - ha rõ - hu.
 jõud võib ya - bas-ta - mist tuu - a.

Prii-u-se vi-li ol-gu. müüd su õ:sa-vus ja
Kuid käi-ges töös ja võit-lu - ses siht ai-nus ol-gu

kä - te - töö ja lõp - ku su - ru -
sil - ma ees: me pääst - ja in - ter -

ja lõp - ku,
me pääst - ja,

mi - se õõ, ja lõp - ku su - ru - mi - se õõ.
nat - sio - naal, me pääst - ja in - ter - nat - sio - naal!

Töörahas tungi edasi, tungi nüüd!
 Ja orjakütked lõhu,

Ei keegi sind või pidada,
Teelt tõkked maha rõhu.

Priiuse vili olgu nüüd
Su osavus ja kätetöö
Ja lõpku surumise öö,
Ja lõpku surumise öö.

Uut elu vaimu ilmaski, elu uut!
Me kätetöö võib luua,
Ka vaimulegi keha jõud
Võib vabastamist tuua.

Kuid kõigis töös ja võitluses
Siht ainus olgu silma ees:
Me päästja internatsionaal,
Me päästja internatsionaal.

7. LEINAMARSS.

Täis piirita ohvrimeelt leegitsev rind —
Teid võitlus on kalmule kannud,
Kuid rahva hääks õiguse, priiuse eest
Mis oli — kõik ohvriks te annud.

Ei võinud te vagusalt vaadata päält,
Kuis vägivald ahelaid köitis;
Sest võimsalt te tõstsite võitluses häält,
Mis miljoneid lõkkele süütas.

Küll tihtigi rõskete võlvide all
Te kurtsite kuumaval ihal,
Küll raudu teid neeti, küll saadeti maalt,
Küll piinati meeletul vihal.

Küll timukad surmale mõistsivad teid,
Ei halastust, armu nad annud;
Kuid uhkelt, pää püsti, veel viimasel teel
Truult kallimaid aateid te kannud.

Täis piduhoos särab türannide loss,
Ei peekrite kõlkn säääl väsi;
Kuid seinale tulistel tähtedel ju
Toob otsuse hirmutav käsi:

Tund tulnud, kus purustab priiuse väes
Ju ahelad ärganud rahvas!
Hääd und teile, vennad, meil püha see paik,
Kus vaibund te võitluses vahvas!

H. Pöögelmanni tõlge.

8. LAUL STALINIST.

Sääl, kus kõrged mäed ja kaljud,
Algas võimsa kotka lend...
Olgu tormid, tuisud valjud
Kõik ta võidab enda teel!

Kõrgel lendame ka ise,
Rinnus loidab õnneleek...
Kotkalennul, päikselisel,
Juht meil näitab õiget teed.

Sellel tiivulisel ajal
Laula maa ja laula meel!
Stalin — meie õpetaja,
Tema jõud me soontes keeb.

Põllud jalge all meil noored,
Võidetud on vetevood,
Võimsad vabrikute koorid,
Uuestsünd on igal pool.

Kivikindlaid rivis sammub
Ühtne enamlik laviin.
Targal stalinlikul sammul,
Kotkalennul juht meid viib.

Elu kiirgab meie ajal
Purpurpunaselt kui leek.
Stalin — meie õpetaja,
Tema jõud me soontes keeb.

Sõnad: Rõlski
Muusika: L. Revutski.
Tõlge: K. Trein.

9. LAUL VOROŠILOVIST.

Me meeles on laastatud laaned
Ja lõõmavad lahingu teed,
Kus võidelnud on partisaanid
;: Ja leninlik töölisarmee. ;:

Me teel olid verised verstad,
Kus märatsend valgete tääk.
Ja rivide eesrinnas erksalt
;: Me seltsimees komandör läks. ;:

Ta silmades kartus ei hõõgund,
Kui piiras meid vaenlaste leer.
Ta meiega jagas kõik rõõmud
;: Ja raskused võitluse teel. ;:

Surm tinane, tuiskudest hiilis
Ja hirvitas hangede rüüst.
Käest ära ei and' Vorošilov
;: Me Doonimaa nisu ja sütt. ;:

Ja seal kus kord tinaga niitsid
Meid vihaselt vaenlaste väed,
Jäi püsima verev Tsaritsõn
;: Ta vahvate roodude käes. ;:

Ja ükskord kui kerkib me piiril
Veel veriste pilvede tiib,
Viib võitlusse meid Vorošilov,
;: Kui komandör seltsimees viib. ;:

10. VOROSILOVI KÜTTIDE LAUL.

Noorte küttide lahingupataljon,
Vorosilovi küttide read.
Üleskutsele valmis vastama on,
Valmis kaitsema Nõukogu maad.

Read sirgu!
Otsejoones edasi!
Read sirgu!
Marsitaktis edasi!
Las' särab päike palav
Üle kodumaa.
Ja alati me valmis kaitsma kodumaad.
Read sirgu!
Kõik read!
Valmis kaitsma Nõukogu maad.

Ära sihtrauda püssil sa unusta,
Olgu osav su käsi ja silm.
Et võiks kõrgahjud mureta põleda,
Kasvaks tugevaks tõusev uus ilm.

Read sirgu! jne.

Lehvib punaste lippude võidu au,
Meie lööklastel vaimustav töö.
Me südames kasvanud rõõmus laul,
Meie lihastes ehitav hoog.

Read sirgu! jne.

Meie võitluseks valminud igal pool,
Merel, mandril ja pilvedes ka.
Oma nõukogude püssid on noorsool,
Käsi iialgi ei väärata.

Read sirgu! jne.

11. NÕUKOGUDE LENDURITE MARSS.

On muinasjutud hävitanud võitlus,
Nüüd meie pärast pilvedeni ruum.
Meil lennuks terastiivad annud mõistus,
Ja linnu südameks on mootor uus.

Nüüd üles,
Üles ja üles viib terasest lindude lend,
Ja iga propelleri süles
Me piirid on kindlustand end.

Kui tõuseb õhku lendurite rinne,
Lend algab enneolematult pikk —
Las' näevad kõik, et võitmatu ja kindel
On proletaarne õhulaevastik.

Nüüd üles jne.

Me valvsas vaates arvel iga aatom.
Me selgelt näeme enda lennu teed.
Ei hirmuta meid ükski ultimaatum —
On valmis vastuseks meist iga mees.

Nüüd üles jne.

12. LAUL NEIUST-PARTISAANIST.

Tuul möllas Dooni rannal,
Stepp põles mühades.
Noor kasaklanna pani
Nagaani puusale.
Ta hüppas sadulasse,
Me rõõmus neiuke
Ja hüüdis ratsutades
Veel halli isale.

Nüüd hüvasti, mu isa
Ja ema elatan'd.
;: Ma lähen vabaduse
Ja maa eest võitlema! ;:

Nii hüüdis ta ja kadus.
Stepp tuules lainetas.
Me neiust kasaklannast
Sai nõnda partisaan.
Sai näha võitlust ränka
Neil päivil Doonimaa,
Marusja Bondarenko
Läks junkruid raiuma.

Kuid aastad läksid lennul,
Jäi sõjakära vait.
;: Nüüd keset kuldseid põlde
Doon õitseb rõõmus lai. ;:

Marusja Bondarenko,
Nüüd stepis magab ta,
Noor neiu võitluskuues
Ja seltsis mõõgaga.

Ta kõrval viljaaiad
Ja paplid mühavad.
Kolhoosi põllud laiad
Nüüd stepis õitsevad.

Stepp vaikib. Kasaklanna
On vaikselt magamas.
∴: Kuid laial Dooni rannal,
Noor laul on kõlamas. ∴:

13. RATSAVÄGI STEPIS.

Nurmed need, nurmed (ja)
Stepiaasad, rõõmsad väljad.
Ratsutab väljal kangelasi
E'-eh-punaarmee kangelasi!

Vaadake, neiud (ja)
Vaadake nüüd, neiud, tee!
Loogeldes tee viib kaugemale,
E'-eh — lõbusalt viib kaugemale.

Sõidame ratsu (ja)
Ümberringi siin kolhoosid,
Vaadake neiud, me kolhoosid,
E'eh — noored alevid ja külad!

Vaadake neiud! Me
Valmis iga vaenlast lööma.
Hobused meil kiirejalgsed.
E'eh — tankid samuti on kiired!

Taeva all lendab (ja)
Piire valvab julge lendur.
Ujuvad allveepaadid kiirelt,
E'eh — kindlalt vaatab Vorošilov.

Tööle, kolhoosid! Las'
Võimsalt kasvab ühisvara!
Valvamas meie täna piire,
E'eh — meie täna valvepostil!

Nurmed need, nurmed (ja)
Stepiaasad, rõõmsad väljad.
Ratsutab väljal kangelasi,
E'eh — punaarmee kangelasi!

14. LAUL TULEVIKULE.

Meid teretab hommik nii karge
Ja jõelt puhub vastu meil tuul.
Sul kahupea, samm olgu kerge
Kui vilistab tehase huul.

Miks magad, tõuse rõõmule,
Ju lõppen'd öö.
Maa ärkab vastu päevale
Ja kihab töö.

Uus noorus meil õitseb ja elab,
Töös viluvad käsi ja silm.
Töö ühine, laul ühes kõlab.
Meist võrsub uus töörahva ilm.

Ta vanemale põlvele
Uut kasvu toob.
Maa ärkab vastu päevale.
Ja kihab töö.

Brigaadides vastu meil hõikab
Töö ühine, ühine püüd.
Kolhoosides, tehastes — kõikjal
On töörahvas peremees nüüd.

Õlg joondub öla kõrvale;
Pea kõrval pea.
Maa astub vastu päevale.
Ja kihab töö.

Meid tervitab igaiüks vastu
Ja igaiüks naeratab ka.
Nii lauluga edasi astub
Me õnnelik töörahva maa.

Veel suuremale rõõmule
Meil süda löö.
Maa ärkab vastu päevale
Ja kihab töö.

S. Tretjakovi järel.

15. KÕLAGU ME LAULUD VABALT.

Kõlagu me laulud vabalt,
Tervitades kallimat.
Võitma kauget mereranda
∴ Saatnud meid on kodumaa. ∴∴

Nägematu kalda poole
Laevasüda igatseb.
Kallim tuleb mulle meelde
:: Sõnakuulva tüüri ees. ::

Meid ei mata merekohas
Marutuulte tuhinad. —
Noored kaptenid on kohal,
:: Meie laevu juhivad. ::

Tormidele alla anda —
See ei ole meie viis,
Uusi võite koduranda
:: Iga aurik ühes viib. ::

Kõlagu me laulud vabalt,
Tervitades kallimat.
Võitma kauget mererada
:: Meid on saatnud kodumaa. ::

16. LAUL KODUMAAST.

Suurest Moskvast kauge ääremaani,
Lõuna rannad Põhja saarteni.
Peremeheks inimene saanud
Otsatuma kodu äärteni.
Elu täiel rinnal vabalt voolab,
Nagu Volga kevadised veed.
Osaks vanadele au ja hooldus,
Lahti noortele on kõikjal teed.

Vahelaul.

Kodumaa su avaruste keskel
Metsad, jõed, põllud piirita.
Pole teisi maid, kus inimestel
Oleks nõnda ilus elada.
Pole teisi maid, kus inimestel
Oleks nõnda ilus elada.

Vahelaul.

Mahu meeldegi ei kõik me linnad,
Välju mõõtma pilk ei ulata.
Sõna „seltsiline“ kõrges hinnas,
Kõigist sõnadest meil kallim ta.
Kodu säääl meil, kus see sõna kõlab,
Ei me põlga neegreid, kollaseid,
Sõna see on tuttav kõigis paigus,
Igal pool ta leiab omakseid.

Vahelaul.

Täna meie tervitame kõiki!
Meie hääles kõlab võidu toon.
Nagu päike valgustas me võite
Stalinile konstitutsioon!
Tema suurus, toredus ja uhkus
Jäävad igaveseks hiilgama.
Töö ja õppus, lustiline puhkus
Meile kindlustatud võiduga.

Vahelaul.

Kevadtuule kohin kergelt kostab,
Elu rõõmsamaks saab igapäev,
Ja ei naerda, armastada oska
Nii kui meie keegi ilma pääl.
Aga kurjad kulmud kortsutame
Kui meid murda mõtleb vaenlane.
Kodumaad kui mõrsjat armastame,
Nagu hella ema hoiame.

VOLGA, VOLGA ...

Kaugel kaljukalda taga, vaba Volga voogudes,
Sõudvad vahvad Stenka röövlid värvilistes venedes.
Pühitsedes pulmapidu kena vürsti neiuga,
Seisab pealik Stenka Rasin joobnult oma kaasaga.
Meeste keskel tõuseb nurin, neist ei enam hoolita,
Öösel viibib naise seltsis, ise muutub vaikseks ta.
Meeste pilge, naer ja nurin pealikule vastumeelt.
Ja ta kindla käega neiu haarab neiu enda kaenlasse.
Kõrged kulmud kortsu lä'evad, kõue kärkimas on seal
Vihast sätendavad silmad, karmilt kõlab tema hääl.
Annan kõik, mis kallis mulle, annan peagi tema eest,
Et ei tüli tekiks meile, ohvriks toon ta lainetel'.
Unustades kaebust, nuttu, seisab neiu mõtetes [vees.
Kuuleb tummalt Stenka juttu, vaatab hauda Volga
Volga, Volga, emajõgi, Volga, kõige kaunim sa.
Doni kasak tahab sulle kallist kinki anneta'.
Stenka haarab vürstineiu, tõstab üles kõrgele.
Süda vaevleb armuvalus, viskab ta siis laintesse.
Tantsige ja jooge viina, teie soovi täitsin ma.
Kuigi süda tunneb piina, ohvriks tõin ma kallima.
Kaugel, kaljukalda taga, vaba Volga voogudes,
Sõudvad vahvad Stenka röövlid värvilistes venedes.

II. TARTU IV. ÜLDLAULUPEO LAULE.

1. MURE.

Mure, Sinul on nõiutud silmad,
siidi häll on sul, laulud tasased.
Tasakesi sa, kallike,
hällitad, kallike,
kiigus hällitad,
laulad laulukest,
kuni uinutad. —
Ärkan ülesse —
metsa sülesse
sinu eest lähen rahu otsima.
Vennike, kuidas mind ära näed sa,
kallike, kuidas mind üles leiad sa!
Lähed ette kui tuhkrumees lõksuga!
Löks sul kaenla all, vahid tagasi:
Kas ma sind vahest ei näinud kuidagi,
aru saanud, mis salamõtted sul on?
Sääl jääd mind ootama,
sääl jääd mind vaatama,
just nagu heameelega kärblast akna all,
ise peitnud end piidale.
Nõnda vahid, luurad mu südant sa,
muidu kogemata võiks sinust pääseda —
[mure!

Sinul on nõiutud silmad,
siidi häll on sul,
laulud tasased.

Juhan Liiv.

2. EI MINA ÜTLE.

A. Kiiss.

Ei mina ütle ühelegi,
kõnele ei kellelegi
kes mul toona vastu tuli,
kes see kullakallis oli,
ei mina ütle!

Kas oli särasilma tähti,
või oli kuu see kuldakaimu?
Kas oli kuu see kuldakaimu,
või oli hiilgav päike ise,
ei mina ütle!

Ei ütle?
Ei ütle, ei ütle, ei ütle!
Ei mina ütle laulan ainult,
nii et kostab vastu vainult,
et oli hiilgav päike ise!
Ei mina ütle!

A. Haava.

3. ÄÄRETASA TÄIS MU SÜDA.

Ääretasa täis mu süda,
hoidke eemale!
Külarahvas, noored, vanad,

ärge puutuge!
Ääretasa täis mu süda,
armujoovastust mu süda,
mida kallim suudlustega
praegu täitis, praegu just.
Külarahvas, noored, vanad,
hoidke eemale!
Ääretasa täis mu süda,
ärge puutuge!

Ed. Vöhrmann.

4. LAUL KODUMAALE.

Armastan sind, kodumaa,
tööka targa rahvaga,
võimsat võitlust ajalugu
vabaduse võiduga,
surmas surematu sugu
kangelaste krooniga.

Ülikaunis oled sa
sinimere taevaga,
vili võrsub mustas mullas
üles päikse valgusse,
nagu kalliskivi kullas
kiirgad kolmevärvine.

Ela, kasva, õitse sa,
kanna vilja, kodumaa!
Sinu päike, maa ja meri,
taevas tähe säraga
minu mõte, laul ja veri,
Issand, meid sa õnnista!

F. Karlson.

5. MU RANNIKMAA.

M. Saar.

Mu rannikmaa, mu merelaht,
mu elu ülem aare;
ei ole sellist paika kaht
alla kauni taevakaare.
See maa, mis mulle olnud hälliks,
jäab igavesti mulle kalliks.

Mu kodumaa, mis murega
on hoitud põlvest põlve
ja lunastatud verega —
su eest on meie palve.
See maa, mis mulle olnud hälliks,
jäab igavesti mulle kalliks.

Mu õnnemaa jääb püsima,
ei keegi teda murra!
Siin tahan vabalt elada.
Ja vabana ka surra.
See maa, mis mulle olnud hälliks,
jäab igavesti mulle kalliks.

Jaan Kask.

6. EI MUL OLE ISAMAJA.

K. Tärnpuu.

Ei mul ole isamaja
ega kodukollet ka.
Ühest uksest teise rändan
vaese päivilisena.
Siiski teda truult teenin,
laulan, hõiskan rõõmuga.

Kasva kodu, kosu kodu,
õitse, püha isamaa!

P. Grünfeldt.

7. LAUL MUNAMÄEL.

K. A. Hermann.

Kui siit pilve piirilt alla vaatan
Üle õitsva Eestimaa,
Rõõmulaule siis maailma saadan,
Hüüan pikse häälega:
Siin on ilus elada!

Kullalaineil valendavad väljad,
Järved hõbe ehavad,
Kaugel, kõrged kuusemetsad haljad
Kõue kombel kohavad!
Siin on ilus elada!

Nõo nõlvalt julgel jooksul jõgi
Joaks paisub rinnakul,
Taeva äärel mürab merelagi,
Kostab lainte koorilaul:
Siin on ilus elada!

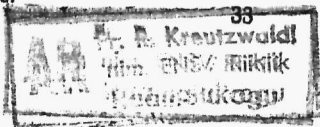
Siin on enne suurem sugu eland,
Rõõmsam rahvas häälitsend,
Siin on võidulaulu viisid kõland,
Kanged mehed keelitsend:
Siin on ilus elada!

J. Kunder.

PAUL PINNA

Eesti vanim ja populaarseim teeneline näitekunstnik, keda tunneb iga eestlane. Ta on meie teatrikuultuuri alustugi. Andelt on ta mitmepalgeline, kes on suure menuga mänginud esimesest armastajast koomikuni, milles ta on ületamatu. Tema on meie näitlejaist suurima andeulatusega ning kuulsusega, mis ulatub kaugele väljapoole meie kodumaa piire.

ARNOLD VAINO

võrratu koomik. Tuntuim ja armastatuim lavakuju meie kodumaal. Oma kustumata kuulsuse ta saavutas „vedelvorstina“ laval ja kapral Pensionina eetris. Peale sõnalavastuse on ta silmapaistev ka operetis, kus ta osa hoolsa väljatöötamise tõttu on saavutanud suure menu.

ELS VAARMANN

meie mitmepalgelisem näitleja. Võiks öelda meie naisnäitlejaid kõige suurema lavalise ulatusega. Ta võib ühesuguse kergusega mängida operis, operetis ja draamas. Operis on loonud Floria Tosca ja Carmeniga kunstiküpsed kujud. Omab kauni hääle ja kema lavakuju.

RIINA REINIK

on loomupärane end koomilisi
osi luua. Isikult väga šarmi-
kas. Hea opereti subrett. Veet-
levaim kuju teatri laval. Loo-
mupärane and, erakorraline
kergus lisandatud lavalise ta-
lendiga.

AGU LÜÜDIK

tuntum opereti lavastaja ja
suur naljahammas laval. Ta on
väga produktiivne koomik ning
kuulub nende kilda, kellel on
väga palju jäljendajaid. Te-
mas on eriline koomiline joon,
mis isegi jäljendajale võib me-
nu luua.

HUGO LAUR

Eesti tugevaim karakternäitleja. Tema loodud kujud on ületamatud. Võrratu, loomupärane lihtsus on see millega ta vaatajat köidab. Isegi pisiosad on temal nii läbi töötatud, et see üldse midagi ei jäta soovida.

MILVI LAID

meie parim opereti primadonna. Omab võrdlemisi hea, ulatusliku ning puhta, kõlava hääle. Lisaks omab hea lavakuju. On väljaspool Eestit väga suure menu osaliseks saanud ja omab rahvusvahelise nime.

OLEV ESKOLA

noorim näitleja, kes oma andega on end läbi löönud. Omab teatripubliku sooja poolehoidu.

MARI MÖLDRE

üks viljakaim naiskoomik meie teatrilaval. Eriline and luua tähtsusetust osast nauditava. Naisnäitlejaist sõnalavastuses kõige populaarseim, samuti ka ringhäälingus.

ED. TÜRK

vanemaid näitekunstnike, kes loonud ise lavale häid kujusid ja seda õpetanud teistele oma lavastuses. Viljakas töömees laval.

AINO TALVI

noor, andekas lavajõud, kelle eeldusi tulevikus jõuda näitekunstnike esirinda. Šarmantse näitlejana pakub huvitavat kooskõla isikupärase mänguga.

RUTS BAUMAN

meie parimaid koomiliste osade täitjaid, vägagi populaarne. Erilist tähelepanu väärivad ta maa-tüübid, milles Ruts Bauman annab lõpuni läbinähtud maamehe kuju, kõnes ja tüübilises erituses. Kuulus on ka Ruts Baumani „köhatamine“, mängigu ta siis komöödiat või tõsist osa.

JOH. KALJOLA

üks neist näitlejaist, kes töötavad suure tahtejõuga pluss andega. Ta on enese kallal teinud tugevat tööd mis on temale võimaldunud jõuda praegusele heale positsioonile. Omapäraseim lavakuju, keda raske jäljendada.

LENCY RÖMMER

kauaaegsete lavaliste kogemustega näitlejatar, kelle poolt hingestatud kujud on soliidsetl üles ehitatud ja usutavalt esitatud.

III. LAULE TEATRI SAATEST JA HELIFILMIST.

1. TULE, ZIGAN!

Laul Imre Kalmani operetist „Mariza“.

Ka rüüpa olin ükskord Csardasavalter, ja küsitlesid Zigany
naagu teisedgi, ka olen viulitel mänginud lasekud tavalisi,
lendu lasekud naagu teiegi, oh ärge olge uhked, et teil ayal veira
võib olla on teil hommade teisi tüüpe laiad võib olla mustlane ehk
vängib hõmmesama loolu teistele kel voolammas orvan
Nüüd Zigan nüüd Zigan mängin, mul veel, nüüd Zigan
sõnaita mis võid - so orza viulil mängin, mul
kavizimad viil mängin, et ma arustars võie -
Ma aristan kõik siis sinule mängin, väärule, vaimmat la
lu mis võie mured eerrazole must viiks, jo 'a' Nüüd Zigan
Nüüd Zigan mängin, mul veel hei Zigan so näita mis võid' -

1. TULE, ZIGAN!

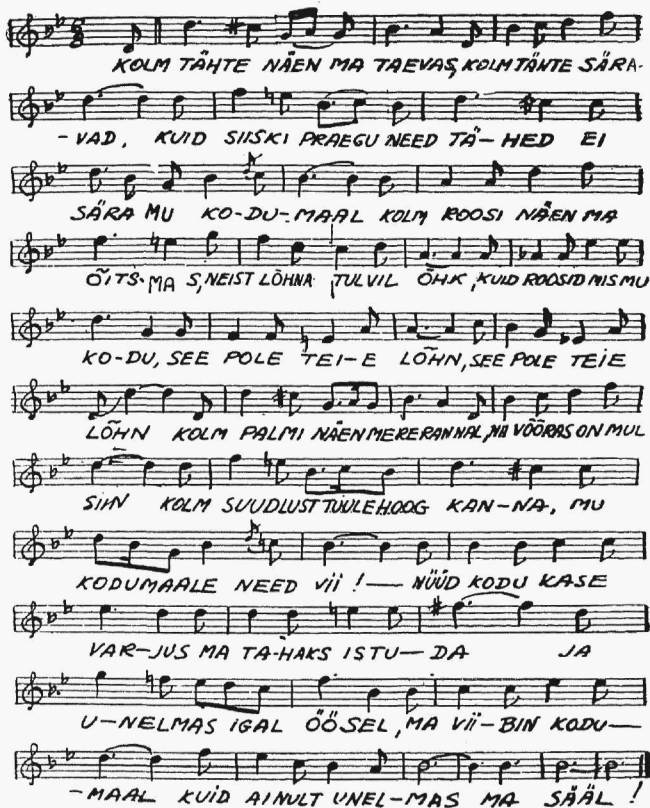
Laul Imre Kalmani operetist „Mariza“.

Ka mina olin ükskord tšardaskavaler,
ja käsutand zigaane, nagu teisedki.
Ka olen viiulitel mängi lasknud tukatise,
lendu lasknud nagu teiegi!
Ah, ärge olge uhked, et teil laual vein,
võib olla on teil' homme teisiti kõik läind!
Võib olla, mustlane ehk mängib homme
[sama laulu teistele,
kel voolamas on vein.

Nüüd zigan, nüüd zigan, mängi mul veel,
nüüd zigan — sa näita, mis võid.
Sa oma viiul mängi mul kaunimat viit,
mängi, et ma unustaks kõik.
Ma annan kõik siis sinule,
mängi minule kaunimat laulu,
mis kõik mured eemale must viiks.
Jaa, jaa — nüüd igan, nüüd zigan, mängi
[mul veel,
hei zigan — sa näita, mis võid.

2. KOLM TÄHTE NÄEN TAEVAS SÄRAMAS.

Laul helifilmist „Kodu“.

KOLM TÄHTE NÄEN MA TAEVAS, KOLM TÄHTE SÄRA-
-VAD, KUID SIISKI PRAEGU NEED TÄHED EI
SÄRA MU KO-DU-MAAL KOLM ROOSI NÄEN MA
ÕITS-MA S, NEIST LÖHNA TULVIL ÕHAK, KUID ROOSID MIS MU
KO-DU, SEE POLE TEI-E LÖHN, SEE POLE TEIE
LÖHN KOLM PALMI NÄEN MERERANNAL, NÄ VÕORAS ON MUL
SIIN KOLM SUUDLUST TULLEHOOG KAN-NA, MU
KODUMAALE NEED VII! — NÜÜD KODU KASE
VAR-JUS MA TA-HAKS ISTU-DA JA
U-NELMAS IGAL ÖÖSEL, MA VII-BIN KODU-
-MAAL KUID AIMULT UNEL-MAS MA SÄÄL!

3. SA MINU UNELM.

Laul Imre Kalmani operetist „Mariza“.

Lähen õhtul magama,
mida vahel teen —
unes siis ma hulgana
kaunitare näen —
muste, ruugeid, blonde võlub
mu kujutelm, —
kõik mind võluvad,
und mul segavad.

Igäüks neist suudleb mind
nii heldivalt.

Õndsas õnnes paisub rind —
kui teaksid vaid:
Kui sa ainult kujutleksid —
nii soovin ma —
et mul unes ilmuksid.

Refr.: Sa minu unelm, mu väike kaunitar,
Sa oled kallis, mu veetlev kaunitar!
Me juures õnn ja lambivalgus õrn
me ümber väriseb — on saabund
[elu ülim tund.

Sa minu unelm
ju oled — selleks jääd.

Sa minu unelm,
su ümber põimin käed.

Ei ülimat või enam olla siin —
miks punastada — kõik sündida
[võib unenäos.

ÕÕ MALAL

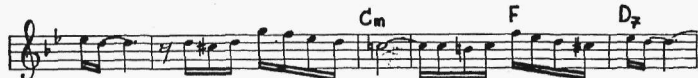
.. Tango

Sõnad: Egi Väina
Muusika: Leo Remme

Instruktsioon

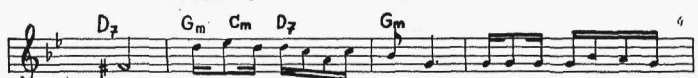
Tempo di tango

MALAL — ORKES-TER MÄNGIB TANGO VIIT — MU EMBU — SES SA KALLIM VIIBID —
PAARE, — KUID MINA NAEN VAID AI-NULT SIND — SA O-LED MI-NU AI- NUS AARE, —

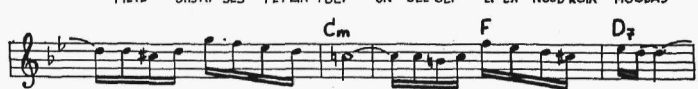
— KÕIK NA-GU U - NE - NÄOS SUUDLEN SU HUULI PUR- PUR-
— MUL ÕN- NEST PAI-SUB RIND

SEID SÜ- DA-MED ARMU TAKTIS LÕÖ- VAD, ÕNN SUUR ON VALLU-TA- NUD

MEID SIISKI SES PETLIK TULI ON SEE OLI EI-LA NÜÜD KÕIK MÕÕDAS—

— MA IS-TUN PINGIL ÜK-SIN - DA — JA RANNALT KOSTVAD TANGO HELID —

— SÄÄL TANTSID TEI- SE - GA, —

4. ÖÖ MALAL.

Tango.

Öö vaikne saabunud on malal.
Orkester mängib tango viit.
Mu embuses sa kallim viibid.
Kõik nagu unenäos.

Me ümber keerlemas hulk paare,
kuid mina näen vaid ainult sind.
Sa oled minu ainus aare,
mul õnnest paisub rind.

Suudlen su huuli purpurseid.
Südamed armu taktis löövad.
Õnn suur on vallutanud meid.
Siiski ses petlik tuli on.

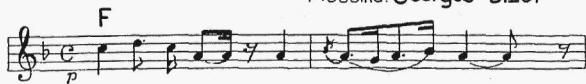
See oli eile nüüd kõik möödas.
Ma istun pingil üksinda
Sa rannalt kostvad tango helid,
Sääl tantsid teisega.

Egi Väina sõnad.

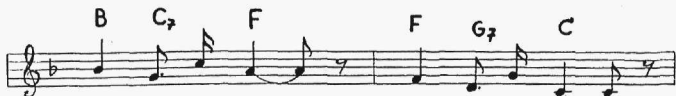
TOREADOORIDE MARSS

Ooperist „Carmen“

Muusika: Georges Bizet

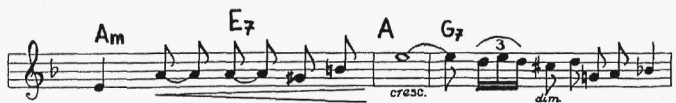
VÕ-IT-LU SES — SE TO — RE - A - DOOR ,

TO - RE - A — DOOR , TO - RE - A — DOOR !

VÕI — DEL - DES O — LE JUL - GE SA JA KARM, SIIS

TA — SUKS OO — TAB SIND ARM — JAH TASUKSOOTAB ARM

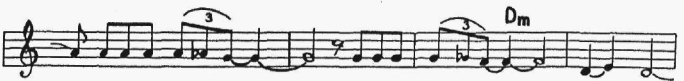
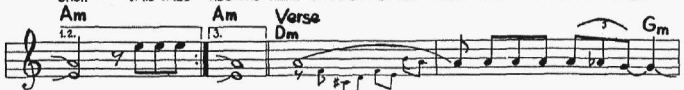
TO — RE - A - DOOR ! JAH TASUKS OO - TAB ARM.

Võitlusesse toreadoor,
Toreadoor, toreadoor!
Võideldes ole julge sa ja karm,
Siis tasuks ootab sind arm.
Jah tasuks ootab arm.
Toreadoor!
Jah tasuks ootab arm.

KULLAT TEE

FOX

Sõnad: Egi Väina
Muusika: Leo Remme

6. KULLAT TEE.

Fox.

Ma olen üksi.
On pime õhtu.
Mu mõte nõmme mööda kulgeb kullat teed.
Nii äkki üksi.
Vaid valu külmund keed.
Ma hääbuksin kui poleks mõtte kullast
[teed.

Ma olen üksi.
On mustalt sünge.
Sa kõnnid piki minu mõtte kullat teed.
Ma olen üksi.
Vaid mure mustad veed
On palistanud mind ja mõtte kullast teed.
Ma olen üksi.
Kuid äsja olid
Sa minu. Kõndisime piki kullat teed.
Kuid äkki üksi.
Kõik möödas. Pisarkeed
Jäänd õnne pärjaks sääl kus kulges kullast
[tee.

Verse: Ma — nii kurvalt üksinda
Kus oled jäänud sa, jäänud sa.
Teel — me kaunil kullat teel
Nii tihti otsin sind ma veel.
Sa — mul siiski jäänud sa,
Mul siiski jäänud sa.
Sa mulle kuulud minu mõtte
[kullast teel.
Egi Väina sõnad.

7. NEEGRI LAUL.

1 Minul on mantel, Sinul on mantel ja Jumala lastel on, mantlid

Kui ma lähen taeva, Siis panen mantli selga ning hüüan üle taeva

taevas (taevas) taevas, (taevas), taevas, (taevas); kõik räägivad

taevast, ka mina lähen taeva ja hüüan üle ääretu taeva
taevas, taevas, taevas

2 Minul on kroun...

3 Minul on laul...

Taevas, taevas.

Minul on mantel, Sinul on mantel

Ja Jumala lastel on mantlid.

Kui ma lähen taeva, Siis panen mantli selga

Ning hüüan üle taeva:

Taevas, taevas, taevas, taevas, taevas, taevas.

Kõik räägivad taevast Ka mina lähen taeva

Ja hüüan üle ääretu taeva:

Taevas, taevas, jne.

8. MEREMEHE LAHKUMISLAUL.

1. Hääd ööd daamid! Hääd ööd daamid! Hääd ööd
 2. Hääd aega daamid! Hääd aega daamid! Hääd aega
 3. Hääd und daamid! Hääd und daamid! Hääd und

daamid! Meie lahkume nüüd teilt. Lõbusalt me hõljume,
 daamid!
 daamid!

hõljume, hõljume, Lõbusalt me hõljume üle mere

Hääd ööd daamid, hääd ööd, daamid,
 [hääd ööd daamid,
 Meie lahkume nüüd teilt.
 Lõbusalt me hõljume, hõljume, hõljume
 Lõbusalt me hõljume,
 Üle mere.
 Hääd aega daamid, jne.
 Hääd und mu daamid, jne.

9. KALURI POEG.

(Valss samanimelisest helifilmist.)

Sääl Kursemu külas üks kalur ja.
 neid, küll vahutav meri siis
 kokku sääl neid — kui kuuramaa rannal
 tuul jutustab meil, — kui mässavad
 lained — sul kõlab mu laul — Mu
 armsam niid tule — millest räägivad
 põhjamaa tuuled. Sulle ainult
 kuulun, mul ulata huuled. Meil lainetav meri
 ühendab südameid, — et kunagi te-
 mast ei me loobuda hõr! Meil
 armason meri, mis nü ühendab meid, et
 kunagi temast — ei me loobuda hõr!

KALURI POEG.

(Valss samanimelisest helifilmist).

Sääl Kurseemi külas
üks kalur ja neid,
küll vahutav meri
viis kokku sääl neid.
Kui Kuuramaa rannal
tuul jutustab meil,
kui mässavad lained,
sul kõlab mu laul.

Refr.: Mu armsam nüüd kuule,
millest räägivad põhjamaa
[tuuled.

Sulle ainult kuulun,
mul ulata huuled.
Meil lainetav meri
ühendab südamed,
et kunagi temast
ei me loobuda või.

Laulusõbrad!

*Igäiks, kes saadab 30 senti postmarkides
või postiteel saadetakse „L a u l u s õ b e r“ koju
kätte ilma postikuludeta.*

Austusega

H. TOOM.

10. KÄED, PÕLVED, BOOMPS!

The musical score consists of ten staves of music in 2/4 time. The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are written below the notes. The music features a mix of eighth and quarter notes, with some rests and dynamic markings like 'p' (piano) and 'f' (forte). The lyrics are in Estonian and describe a dance called 'vals' (waltz).

Käed, põlved, pumps meid kõiki vallatuks lõbusaks
 teeb!! Käed, põlved, pumps ka süda
 kaasa sus kõrgil meil lööb Käed, põlved,
 pumb niuid valssi rõõmsasti keeruta -
 me! Ja niuid käed, põlved, pumps meid kõiki
 vallatuks, lõbusaks teeb oh-oi!!!

Juba vanast ajast kauneim tants on vals.
 Valsiviis, see kajas seal, kus pidu, ball.
 Nüüdki veel tantsitaks' valssi —
 Kuid nii, kuidas kellegil' meeldib.

Koor: Käed, põlved, boomps!

Niiviisi vallatleb noorus meil nüüd.

Käed, põlved, boomps!

Ei tea, kas viisakas tegu küll see?

Siiski — käed, põlved, boomps,

See valsi pööraselt lõbusaks teeb, o-hoi!

11. KAUNEID ROOSE DETSEMBRIKUUL KINGIN

Foxtrot — Melody.

Kauneid roose detsembri kuul, armu pandiks
 kingin neid sul. Ja tähed taevast
 võin sul alla tuua, neil lasen öelda
 et armas-tan vaid sind! Tean et ihkad,
 kevadet sa, päikest lasen paista sul.
 ma; kuid, tasuks kingi mulle oma
 süda, Õnnelikuks teed mind kui kuulud mulle, ma kingin
 sulle kauneid roose detsembri kuul!

Kauneid roose detsembrikuul,
 armu pandiks ma kingin neid sul'.
 Ja tähed taevast võin sul' ma tuua,
 neil lasen öelda, et armastan vaid sind!
 Tean, et ihkad kevadet sa,
 päikest lasen paista sul ma;
 kuid tasuks kingi mulle oma süda.
 Õnnelikuks teed mind, kui kuulud mulle,
 ma kingin sulle kauneid roose detsembri kuul.

12. SEKS LIIGA ILUS OLED SA, ET OLLA TRUU.

(Foxtrot helifilmist „Ooperiball“).

Kui naised vaatata, möllan ma mis võib neis mulle
 meeldida, siis soovin, et truud oleks nad. Kuid
 mõeldes sulle leian ma, et see ei sobi sinule, truu
 olla ainult ihe-le! **BEER.** Seks liiga ilus
 oled sa, et olla truu sest süda avar
 ihe mehe jaoks on sul' diig magu - sad su
 huuled ihe suudlusteks. Sa palju - de le
 unelma's vaid, jääd' ja kõiki keda armastad sa
 õnnelikuks teed, su arm ei kesta kugi kaua,
 peagi mööda läeb! Oh sellers liiga ilus
 oled sa, et olla ihel truu, see pärast olen õnnetu!

SEKS LIIGA ILUS OLED SA, ET OLLA TRUU ...

(Foxtrot helifilmist „Ooperiball“).

Kui naisi vaatan, mõtlen ma,
mis võib neis mulle meeldida,
siis soovin, et truud oleks nad.
Kuid mõeldes sulle leian ma,
et see ei sobi sinule,
truu olla ainult ühele!

Refr.: Seks liiga ilus oled sa, et olla truu,
sest süda avar ühe mehe jaoks on sul!
Liig magusad su huuled ühe suudlusteks.
Sa paljudele unelmaks vaid jääd!
Ja kõiki, keda armastad sa,
õnnelikuks teed, su arm ei kesta kuigi kaua,
peagi mööda läeb!
Oh selleks liiga ilus oled sa,
et olla ühel truu,
seepärast olen õnnetu!

Laulusõbrad!

Kui Teil leidub laule mida võib kasutada ja on laulusõbrast välja jäänud, mida Teie oleks soovinud säält leida, siis palume kirjutada meile.

TÄIDAME TEIE SOOVID.

Toimetaja aadress: Süda tän. 17—1.

K. PEIN.

13. SEAL KAUGEL HAVAIS.

(Aeglane valss).

Tunnen iht maad kus päikesest täis rand, unelmaus seda
 näen! Keist öitsvaist pälmeist ma unustan, kui
 maa pealne taevas on säääl! Kaugel Ha-
 -vais kus kaurilt sinetav on meri, tahaks olla
 ükskord sinuga mu armsam! Hü meid Ha-
 vaile üle mere, halge puri, paradisis
 oleksime säääl, mu armsam! Säääl õnne u-
 -mas küll hibiksime, säääl armastame, kui
 unelm näib meile see. Kaugel Havais kus kaurilt
 sinetav on meri tahaks olla
 ükskord sinuga mu armsam

SEAL KAUGEL HAVAIS.

(Aeglane valss).

Tunnen üht maad kus päikest täis rand,
Unelmais seda ma näen!
Neist õitsvaist palmest ma unistan,
Kui maapealne taevas on sääl!
Kaugel Havais kus kaunilt sinetav on meri,
Tahaks olla ükskord sinuga mu armsam!
Vii meid Havaile üle mere,
Paradiisis oleksime sääl, mu armsaim!
Sääl õnne uimas kui viibiksime, sääl armastame,
Kui unelm näib meile see.
Kaugel Havais kus kaunilt sinetav on meri,
Tahaks olla ükskord sinuga mu armsam.

Tähelepanu!

Tähelepanu!

„Laulusõber“ nr. 4

Ilmub 20. oktoobril k. a. sama suure sisuga,
ühes nootide ja piltidega. Peale selle veel
hulk Vene laule ja romansse.

Seniks soovime oma laulusõpradele
kõige paremat ja jällenägemiseni sügisel.

14. NAGU SIGARETT NII HÖÖGUB.

Foxtrot — Melody.

Nagu sigaret nii hõõgub — mul tuli süda
 -mes — ja selle on mul süüdanud su kuumad suu
 -jalused Ja kui sigaret mul hõõgub siis sinust unis-
 -tan ja ala-tu siis meenub, et mind sa armas-
 tad. Süüd minust kaugel viibid sa, su juure
 -gatsen ma! — Ku, süda, vaikselt oota -
 -ma nüüd jääb need päim mil jälle sind näen. Nagu sigaret
 hõõgub mul tuli süda - mes ja selle on mul
 süüdanud sinu kuumad süüdlused! —

Nagu sigarett nii hõõgub — mul tuli südames —
Ja selle on mul süüdan'd, su kuumad suudlused,
Ja kui sigarett mul hõõgub, siis sinust unistan
Ja alati siis meenub, et mind sa armastad.
Nüüd minust kaugel elad sa
Su juurde igatsen ma!
Mu süda vaikselt oota
Nüüd jääb neid päevi mil jälle sind näen.
Nagu sigarett nii hõõgub mul tuli südames
Ja selle on mul süüdanud su kuumad suudlused.

15. PÄEVAL JA ÖÖL.

(Foxtrot).

Alati ma, mõtlen vaid sul'
Päikse säras, ja kuuvalgel,
kui uinub maa.
Kuigi eemal minust sa,
unelmad ja alati on sinuga.
Päeval, ööl — kaunitar
Päeval, ööl sind ma meenutan
põleb sinu järele igatsuste leek
Kui kõnnin linna kära sees
või ma puhkan kambri vaikuses —
taas mõtlen sul', kaunitar!
Päeval, ööl, — sinust ma unelen.
Ainult sina võid õnne tuua,
ainult sind ju armastan ma.
rahu oled mult ära viind,
sinuta, uinuda, valdab mind mure.
Päeval, ööl mõtlen vaid sul.

Päeval, ööl mötlen ma sul. Päikse pais-
 - tel ja ka öösel, kui kumab kuu! Kugi kaugel ole-
 sa, unelmaisa haid hubin siru-ga ma
 Päeval ööl kaunim neid! Päeval, ööl
 mötlen ma sul, siru järel igatsus minu hinges.
 sui olgu linnas käre sees kui ka minu väikeses
 kambrikses ma mötlen sul, kaunim neid!
 Päeval, ööl sirust ma unistan ainult
 sa õnne tunda võid mul, sest sind armastan!
 Ennem rahu ma ei saa kui mulle armsam
 kuulud sa jäädvalt. Päeval ööl mötlen sul!

16. KEVADEL LOBAU's.

(Aeglane foxtrot).

Sää! kus voolamas Doonauja unistab Hiir, minu
 unelmate maa asub siin! Kõigil mure sää! kaob kõlab
 ööbikute laul, terwitavad nad sind kauris Hiir!
 Sää! armurute laulu kuuled ja lille lõhna kandvad
 tuuled! Kus Doonau voolab, sää! leidser armsama!
 Kevadel Lobau's ma südame kaotasin,
 Kevadel Lobau's iht neidu^{su}suudlesin
 tema silmad on nii sinised kui kevad kanni-
 sed, niid ta silmi näha isäramas egatsen.

KEVADEL LOBAUS!

Sääl, kus voolamas Doonau ja unistab Viin,
minu unelmate maa asub siin!
Kõigil mure sääl kaob,
kõlab ööbikute laul,
tervitavad nad sind kaunis Viin!
Sääl armunute laulu kuuled
ja lillelõhna kandvad tuuled!
Kus Doonau voolab, sääl leidsin armsama!
Refr.: Kevadel Lobaus ma südame kaotasin,
Kevadel Lobaus üht neidu siis suudlesin.
Tema silmad on sinised
kui kevadkannised, —
nüüd ta silmi näha säramas igatsen.

17. KUULE MINU LAULU VIOLETTA!

Kuule mind, Violetta,
Sulle kõlab minu laul.
Tule sa minu gondlisse,
Sinuga aeg kiirelt kaob.
Kas ei kuule sa mu laulu?
Igatsus mul sinu järel.
Oh, tule sa, sel kaunil ööl.
Ootan sind!
Ootan, Violetta!
Ootan, Violetta!
Oh kuule mind, ma ainult sind armastan,
Tule sa minu gondlisse,
Ootan sind, mu kaunis neid.

8. KUULE MINU LAULU VIOLETTA!

KUULE MIND VIO-LETTA SULLE KÕLAB
 MINU LAUL TULE SA MINU GONDLISSSE,
 SINU-GA ÆG KIIRELT KAOB KAS EI KUI
 P-LE SA MU LAULU? IGATSUB
 P MUL SINU JÄREL, OH, TULE SA SEL'
 KAU-NIL OOL OOTAN SIND
 P OOTAN, VIOLETTA P OOTAN, VIO-
 LETTA! OH, KUULE MIND MA ATNULT
 SIND ARMAS-TAN TULE SA MINU
 GONDLISSSE, OOTAN SIND, MU KAUNIS NEID! "

IV. PÕIMIK TUNTUMAIID SÕDURI LAULE.

1. SÕDURID.

Mürtsub trumm ja pillid hüüavad,
Sõdurid nüüd marsivad.
Kõmab maa ja kõlab marsi viis,
Seisma jääb igaiüks küll siis.
Rikkust, vara pole sõduril,
Pole roos ta ega lill.
Selle eest ta ikka täis mees,
Neiud sulavad tal ees.

Mis toob sõdurile lahingdrill?
Varba vahel vesivill.
Kui on kasuks isamaale see —
Minna võib läbi tule, vee.
Aga kui on laual hernesupp,
Sõduril siis aurab nupp.
Ootama siis jäägu neiud,
Tal on teha hoopis muud.

Kaljola Pein'i sõnad.

2. SÄÄL METSISTUND TEEL ...

(Viisil: Sääl kaugel läänes...)

Sääl ilusal kaldal
Kord metsistund teel
Nägin sind esmalt,
Mu väike neid, silmis mul veel ...

Su silmad nii suured
Ja paenduv on piht,
Su kirsihuuled
On ikka mu siht.

Sind embasin pikka
Sa huulilt mul jõid
Mu südame ikka,
Siis põlema taas lõid.

„Miks lahkun ma õnnest?“
Ma küsitän end,
Mul mälestus mõnest
Veel armsam kui vend.

Merel lebasid kuu kuldsed kiired,
Kurvalt kaebles kajak mereteel
Tollel hetkel olime kui väiksed hiired
Ja armusõnu sosistas mu keel.

Sääl ilusal kaldal
See metsistund tee,
Siis õnn mind veel valdab
Kui läbin säält tee.

Nüüd valgus on mustund
Ja rahu saand meel,
Pole mälestus kustund,
Sääl metsistund teel. . .

Kaljola Pein'i sõnad.

3. NÕNDA KAUGEL ...

Nõnda kaugel on minu kodu
Ja nii pikk sinna tee!
Kuid sääal kaugel, kus on minu kodu
Ootab mind mu neiuke!
Kõigilt, kes minult küsib,
Vastan, koju läen.
Ehkki kaugel, kaugel on mu kodu
Kuid mu süda on sääal!

Kodukülas mul vastu tõttab
Minu hää neiuke.
Naeratades mind vastu võtab,
Sest ma tema peiuke:
„Neiu veel pisut oota, pea sind jälle näen
Sinuga siis suveõhtuid veedab
Ja su juurest ei läe!“

4. MEREMEHE ELU.

Mul süda raske, nukker meel
Ja kurba laulu laulab keel
Minu kodu jäänud kaugele
Sinna piiritule merele.
Oh, tuleks ükskord ometi,
Et sinna jääksin viimati
Kus armsad metsad, orud, mäed
Ja kallikese hellad käed.

Kui teekond jõudnud lõpule,
Siis sammun üles tekile,
Säält vaatan tähti säravaid
Ja mere laineid mässavaid.

Säält eemalt vilgub tuleke
Kui teekond jõudnud lõpule,
Siis sammun üles tekile,
Säält vaatan tähti säravaid
Ja mere laineid mässavaid.

Säält eemalt vilgub tuleke
Kui särav neiu silmake
See on see igatsetud maa
Kus kallimat saad suudelda.

5. KODU!

Kaugel, kaugel on minu kodu!
Kaugelt tervisi saadan ma sul'
Üksi rändan ma võõramaa radu,
Pisar laugel kui meelestub mul'.

Tasa sosistab kallim mu rinnal,
Tasa sosistas õrn tuulehoog,
Kurvalt kajakad kaebasid rannal,
Tasa sosistas vahune voog.

Vaikseks jäänud on rahutu meri,
Vaikseks jäänud on kallima lein,
Üle lageda vete vaid kõlab,
Kurb ja igatsev madruste laul.

6. NOORUSE LAUL.

(Marss.)

Priit Veebeli muusika, J. Remmelga sõnad.
Vennad, tehkem puhtaks hääle,
pangem laulud kõlama.

Andkem hoogu heliväele —
noorus peab ju elama!

R e f r .: Kes võib noorust keelata.
kui ta tahab hõisata!

Iga mure, mis meid rõhub,
murduma peab laulu ees.
Vägev hõiskelaine lõhub
tõkke, mis peab vaba meest!

Kes võib noorust jne.

Neiud teile laulud loome,
nii on kaunis elada!
Rõõmukarikatest jooime
tuhat sõõmu korraga.

Kes võib noorust jne.

Kevade võib mööda minna,
sinna parata ei saa.
Aga laul, mis tuksub rinnas,
alati peab kõlama!

Kes võib noorust jne.

7. MEREVÄGI.

Kui merevägi marsib
Neiud neid siins jälgivad
Neil südames võidutsevad tungid
Mereväelast kord omada.

Kuid madrused uhked on poisid
Ei pidudest hooli nad nüüd,
Sest isamaa kutsub neid tööle
See on nende tõsine püüd.

Merimeest armastab näkineiu
Murdlainete kohavas vees.
Ma olen ju tõesti ta peiu
Ta ootab mind lainete sees.

Raudrinnaga lõhub laev laineid
Nii võideldes mässavas vees
Jäab maha kodumaa kaugel
Merimehest vaid sosistab tuul.

Aeg tuleb ja jõuab kord kätte
Mil ilmast pean lahkuma ma,
Siis vagusi lastaks mind vette
Ei keegi mind leinama saa.

Siis puhkan ma jäädavas rahus
Mere uhke korallide sees.
Mu haul on lained vaid vahus,
Näkineiu leinab mind sääl.

8. TANGO „BALALAIKA“.

Kuuldes „Balalaikat“
Ja sädeledes klaasis purpurvein
Siis esmakordselt seda tunda sain,
Et oli kaunim öö!

Kuuldes „Balalaikat“
Kui õrnu viise püüdis meie kõrv
Ta silmesügavusest helkis tuld,
Mis oli leebelt õrn!

Nüüd sulle kuulun ma,
Olen katsund sind kiüll unusta.
Saatus uued tuuled seab, kes teab?
Kuid kõigest kaunim jääb.

Kuuldes „Balalaikat“
Veel seisad minu silmis, armas neid,
Veel tunnen sinu suudlust ... värinaid ...
Kõik möödub vaid.

Kaljola Pein'i sõnad.

9. MERIMEES KAITSEVÄES.

Merimees kaitseväes kõige uhkem
Rind paelus, rool tal peos.
Pill tal käes, julgus, rõõm silmis helgib
Laevaga ta merele läeb.

R e f r.: Ei saa jätta, mis võib võtta
Hõiskab rind kui näeb vaid sind, ahoi!

Soe või külm väljas ilm üks ta kama
Meri meil on teine säng.
Tormis sõit ränk on küll
Kuid meil sama, mis lapsele on mäng.
R e f r.: Ei saa jätta jne.

Suve aal sadamas keeb elu,
Kus on ootamas neiud ees
Päeval tööl, aga ööl täis on ilu
Mida näeb vaid merimees.
R e f r.: Ei saa jätta jne.

Siis on kõrtsi uks ikka lahti,
Läeb sisse madrus sääl,
Naerul neiu suu õige tihti,
Kui on kuulda jänki häält.
R e f r.: Ei saa jätta jne.

10. JÄÄ TERVEKS MU PÕHJARAND!

Jää terveks mu põhjarand silmade ees
Sind tervitab lainete voog,
Ära leina mind roosike, põhjamaa neid,
Sind kauem ma kanda ei saa.

Seal kus naisi on, kallid sõbrad.
Tunneb kodus end iga merimees
Ja nii mõnigi neid veedab hetki noid.
Daam minu kaisus kui kalake vees.

Seal kus naisi on, kallid sõbrad,
Annan kõigile ma hääd nõu:
Ja kui tuleb sõit — ära neid nuta,
Hoiä silmi kahjurist ju.

R e f r .: Sinu järele ihkasin, põhjamaa neid,
Kui esimest kord nägin sind,
Siis tugevasti tuksus mu tormine rind
Kui teadsin, et armastad mind.
Nüüd lahkun ma sinust ja tervitan sind.
Nüüd põhjamaa päikest ei näe.
Nüüd kodumaal kõlamas lindude hüüd.
Ja sinna pean minema nüüd!

Kaljola Pein'i sõnad.

11. SÕJAVÄES.

Sõjaväes, sõjaväes
Võim on sõdurite käes
Teevad: püsti, pikali,
Roomata ja kápuli,
Selle pääle naeran ma ha-ha-haa!

Kompaniis, kompaniis,
 Puhtus olema peab siin,
 Pesutuba ja klosett
 Olgu nagu kabinett,
 Selle pääle naeran ma ha-ha-haa!
 Kell on viis, kell on viis,
 Linna luba kantseleis
 Kapten alla kirjutab
 Veltu templi virutab,
 Selle pääle naeran ma ha-ha-haa!
 Ambulants, ambulants,
 See on sõdurite kants
 Kui sa ambulantsi läed
 Joodi pudelit säääl näed,
 Selle pääle naeran ma ha-ha-haa!
 Palavik, palavik,
 See on sõdurite trikk
 hõõrud ennast soolaga,
 Kohe vaba päeva saad.
 Selle pääle naeran ma ha-ha-haa!
 Õhtu eel, õhtu eel,
 Hüppesse ma lähen veel,
 Kui ma hüppesse ei läe
 Linnaneide siis ei näe.
 Selle pääle naeran ma ha-ha-haa!

12. ÜKSINDA.

Elu endaga mind üksi taas on jätnud,
 Tallan mälestuste kitsast jalgrada,
 Saatus tahtlikult on sinu minult võtnud
 Mul lohutades sõnas: neid veel mitu sada!

Kas armusin ma sinu näoovaali,
Või olid süüdlased vaid sinu silmatuled?
Ei . . . tõesti see ei võinud olla nali,
Kui ahnelt jõivad sinu niisked huuled.

Su kaisutususis oli põletavaid lõõme,
Su häälest hoovas täiel määral õrnust
Kui rüüpasin su huulilt värskeid sõõme
Mu pilk siis tabas sinu sõrmes sõrmust . . .

Nüüd üksinda ma longin elurütmis
Ja sihitult ma ristlen, uitan teil,
Kui puhkan vahel rannakalurite hütis,
Siis mõtle, — miks ei saa olla kurb ka neil . . .

13. MU VÄIKE LY!

Sääl ülal mäel kasarmus
Oli meie kompanii
All linna serval, agulis
Mul elas väike Ly.

Eha tunnil olles mäe pääl
Tal saatsin terviseid.
Ja naeratades agulist
Mul ütles väike Ly:
„Valvel, paremale vaat!“

Siis valvel seisis sõdurpoiss
Ja tema väike Ly.
Ja akendest neid naerdes jälgis
Terve kompanii.

Kui puhus mahe kevadtuul
Lõi õitsma aguli,
Siis tegi kõrge ülemus
Must uhke kaprali.

Mind ülendati mäe pääl
Alt aknast vaatas Ly,
Kui saabus kõrge kolonel,
Siis hüüdis kompanii:
„Valvel, paremale vaat!“
Siis valvel seisis sõdurpoiss
Ja terve kompanii
Ja valvel seisis agulis
Ka meie väike Ly.

Kui puhus mahe kevadtuul
Lõid õits'ma sirelid
Siis ühel õhtul ilusal
Ma küllastasin Ly'di.

Me istusime pärna all
Meist möödus kompanii
Ja naeratades ohvitser
Siis ütles poistel nii:
„Valvel, sammumars!“
Siis valvel seisis sõdurpoiss
Ja tema väike Ly.
Kui tervitas neid ohvitser
Ja terve kompanii.

Kui teisel vara kevadel
Me rühm läks erusse,
Siis tungisid mul haledus
Ja kurbus südame.

Jää hüvasti mu armas linn
Ja minu väike Ly.
Nüüd jääd'valt lahkub sõdurpoiss
Ja terve kompanii:
„Takt-sammumars!“

14. KEVAD.

Tuli kevade, tulid kenad neiud
Tuli kõik, mis armas minule
Tulid sa ka ühes kevadega
Minu südamesse varjule.

Armastasin sind kui lillekest
Armastasin sind nii kuumalt, palavalt,
Aga petlik olid sina mulle
Südame sa kinkisid teisele.

Andeks tahan mina anda sulle,
Sest, et noor veel olid sa.
Suudlusi siis kinkisid sa mulle
Unustasid iseene.

Läinud kevad, läinud kevadlilled,
Läinud kõik, mis armas minule.
Läksid sa ka ühes kevadega
Mind kui lindu jätsid leinama.

15. MINU AED.

Mu aed, miks tõesti oled nii väike,
Ja miks õied ei ehi su puid?
Ütle, miks pole sinule kuid
Paistnud soojustlõõmav päike?

Mu aed. . . Miks roos ei õitse mu aias?
Nüüd vennas, kuis tahab jätta venda . . .
Ütle, miks liblikas siia ei lenda
Ja mesilane, kes muidu nii maias?

Mu aed, kas tõesti ma sind ei vääri?
Kas süda mul omada ei või pinda?
Ausõna, nõustun maksma ka kõrget hinda,
Kui korrastada võiksin ma või teeääri.

Mu rind... Miks veri mu's tuikab,
Miks olen noor, täis lõõma?
Kuid vanake, kellel pääs kõõma,
Seepääle vaid tahtmatult muigab.

Olen teekonna lõpul — oma kodus ...
Kabelis nuuksuvad kurblikud toonid,
Tunnen, et rinnal mul lebavad moonid ...
Nüüd tean, mu aias vaid ristid rodus.

Kaljola Pein'i sõnad.

V LAULE OOPERIST JA OPERETIST.

1. Kaardi aaria (Ooperist „Karmen“)

Ei pääse oma saatusest, sa seotud ühte
Kõik lootus tühi vaev.
Sest alistu ja nurinast lase juhti,
Kus viib sind elu laev.
Kui taevast määrab sulle tunda elurõõmu.
Kõik hästi läeb sul käes.
Sa rüübata võid õnnepeekrist täiel sõõmul,
Sest päikest igapäev.
Kui varakult sind elutee peab viima hauda,
Surm tuleb, kui on aeg.
Ei eluniit, end oodata lase kaua,
Pea sinu ära viib.
Ja kuigi oled noor, ei sellest hooli surm.
Ta tuleb, kui on aeg.
Surm tuleb, kui on aeg.
Veelkord mul surm,
Mul ikka surm.

2. ROIMALAULIKU LAUL.

(Kolmekrossi ooperist)

Merihundil, sel on hambad,
neid ta kannab nähtaval.
Aga Mackie kannab nuga,
nuga on tal hólma all.

Ühel kaunil pühapäeval
leiti korjus rannavees,
ning kaob nurga taha keegi,
meie Mackie on see mees.

Ja Schmul Meier jääbki kaotsi
ning nii mõni rikas mees,
kuid ta raha võttis Mackie
ning on puhas ilma ees.

Jonny Towler leiti kaldalt,
rinda torgat talle puss.
Sillal kõnnib meie Mackie,
ei tea mis, või kes, või kus.

Ning too hirmus tulekahi —
hukkus rauk ja mitu last —
rahva hulgas meie Mackie
hoiab sõna lausumast.

Ning too tüdruk alaealik,
kelle nime teati pea,
häbistatult ärkas üles,
Mackie, kas sa sest ka'i tea?
Häbistatult ärkas üles,
Mackie kas sa sest ka'i tea?

3. TÛTARLAPS TÄNAVAL.

(Vahelaulud samanimelisest näidendist)

1.

Kõlab küll kui muinasjutt
Lugu tänane!
Eks meil elus kõigil rutt,
Kas me märkame —
Kesse nutab, kellel naer,
Kellel süda kurb,
Kellel murdud õnneaer,
Kes on elu orb.
Tütarlapsest lugu näete,
Lugu millel lihtne laad.
Ei palju — vaid palake leiba
On väikese tüdruku soov.
Ja natuke õnne võiks anda
Ka kõrge ning mainegi hool
Ent parema lootuse paela
Oa sõlmitud mure ja murd,
Ja otsides südame kulda
Eks kätte jää tühine kard...

2.

Vaatad ringi, seisma jääd,
Üsna kitsas käes.
Selget sihti silm ei näe,
Sinna-tänna tee.
Südamest on kistud arm,
Läin'd kui libliklend,
See, kes seni kaasa käin'd,

Teisi radu läin'd.

Seda selles loos te näete

Vaadake, mis sellest saab.

Kui palund sa leiba, saad kivi,

Ja naer, see on puden'd suult,

Ei ustavat südant su ligi,

Ja jalge all mitugi tuult.

Kes ütleb, mis vale ja õige,

Mis sihile viib, mis on väär,

Kust otsitud õnne võib leida,

Kas kura- või paremal käel! ...

4. HEAD TEED! ON LINNUD LAHKUND ...

(P. Abrahami operetist „Juulia“)

Mu truudus südamesse sulle

Las' jäägu kaame õiena.

Ta purpurpunasena mulle

Jääb hinges ikka leinama.

Refr.: Head teed! On linnud lahkunud

Ja jääd'valt kadunud,

On õiekuu.

Head teed! Mu viimne hüüd on see,

Liig kiirelt kevade

Ju mööda läeb.

Kuidas küll seda ma takun,

Et pean jätma sind.

Jäädavalt südamevalu

Kõikjal saadab mind.

5. VALSS KUUVALGEL ÖÖL.

(Operetist „Roxy ja tema imemeeskond“)

Küllalt juhtub imesi meil,
Õnn on ehk su poole ju teel.
Argipäevast välja võib tõsta sind ta,
Anda sul ka,
Mis soovid sa.
Lõpmatute kauguste poole
Kanda võib sind õndsuste vool.
Imesid juhtuda võib tänapäev
Just nõnda kui muinasloos näed.

6. RAHVUSMEESKONNA MARSS.

(Operetist „Roxy ja tema imemeeskond“)

Hipp, hipp, hurraa! Siin imemeeskond Aa.
Forward, back, colkipper
Kui rauast üksteist meest.
Hipp, hipp, hurraa! Siin rahvusmeeskond Aa.
Poisid juure, juure siin
Sest mängus on pokaal.
Murr.. murr.. murra! Nii hüüab mass.
Murr.. murr.. murra! Nüüd peale press.
Hipp, hipp, hurraa! Siin imemeeskond Aa.
Et löök ei läheks mööda, ei luba meie klass,

7. HABANERA.

(Ooperist „Karmen“)

Arm on linnuke, kergel tiivul
Ei teda suuda hoida sa.
Mõtled küll, et ta käes sul juba,
Kuid siiski lendab ära ta.
Ei ta kuule keeldu, palvet
Vaid kiirelt maha jätab sind.
Teine süda vaikib aralt,
Kuid selle poole läeb ta lend.
Oh arm, oh arm, oh arm.
Ei armu piirda või me seadus
Armul alati on vaba lend
Sa mind ei armasta, mis sellest
Sind armastan, sa hoia end
Ei minust hooli sa
Kuid sulle kuumalt tuksub rind
Ja kui sind ihkan siis hoia end
Ja kui sind ihkan siis hoia end
Ja kui sind ihkan siis hoia end
Mõttele linnuke, et käes sul juba
Üks tiiva löök ta ära viib
Teisel hetkel kõik meelest läinud
Su juures on ta tagasi
Kergelt mängeldes südant köidad
Ta kuni jälle lendu läeb
Tahad püüda, endal hoida
Ta paelu ise kinni jääd.

VI. MITMESUGUSEID LAULE.

1. UJUJATE HÜMN.

Oo, Marii, oo, Marii, oo, Marii, oo, Marii,
Ainult kuival maal võid sa liikuda nii,
Vees aga nõnda ei saa,
Otsast uuesti
Pead sa jälle algama.
Oo, Marii, oo, Marii, tõmba nii, tõmba nii,
Ainult nõndamoodi tõmbad õieti;
Nüüd alles julgen ma
Sinuga ujuda.

Ujuma oo, Marii, õpi sa oo, Marii,
Läbi sametise vee sa liuglema,
Ujuda on jumalik and,
Ainult ujujale
Tuksub neiukese rind.
Ujuda oo, Marii, ja armasta, oo, Marii,
Õieti vaid seda mõistab ujuja;
Võiks olla söömata,
Kui vaid saaks ujuda.

Krauliga oo, Marii, alga sa oo, Marii,
See on vististi sul kergem õppida,
Kui juba libised vees,
Tundub sull'
Kui liiguksid unelmates.
Vete pind oo, Marii, suudleb sind oo, Marii,
Otse uskumata kergeks muutub rind;
Kaob mõte elada,
Kui ei saa ujuda.

2. TÄHT.

Kaugel taeva sinikaarel
Näen üht tähte hiilgamas;
Särab ta säääl taeva laugel
Hõbedase iluga.

Tähekene too sa mulle
Sõnumeid mu kallimalt.
Vii sa mult mu kallimale
Palju, palju terviseid.

Oleks ma kui tähekene,
Säraks hõbeiluga,
Küll siis näeks mind kallikene, —
Sooviks kaasaks endale...

Mina aga vaene tüdruk,
Lihtne, ilma iluta!
Ei mind kallim iial taha;
Kaugele jääb minust ta!

Marje Lillemetsa sõnad.

3. SEE SOAREMAA.

See Soaremaa on üks väikene moa,
Kuid siiski soarlane lubab koa:
Ei teite poisid meite poiste vastu ei soa,
Ei teil pole niukseid laule koa.

Ta laulab päevast, laulab kuust,
Tal kaunid laulud omast suust.
Ei teite poisid meite poiste vastu ei soa,
Ei teil pole niukseid laule koa.

4. KUI KUNAGI KUUSIKUS ...

Kui kunagi kuusikus jalutad,
Käo kukkumist vaikselt kuulatad,
Siis tea, et sind ma tervitan
Ja pikka iga kuulutan.

Kui kunagi kuusikus jalutad,
Ja kuuskede kohinat kuulatad,
Siis tea: mu mõtted lendavad,
Sind kaugele nad saadavad.

Kui kunagi kuusikus jalutad,
Ja käbisid jalge all purustad,
Siis tea — üks neist mu süda on,
Koos temaga puruneb õnn.

P. Kuusiku sõnad.

5. KÜLL PAAVSTIL HEA ON ILMA SEES ...

Küll paavstil hea on ilma sees, jah ilma sees,
Tal rohkest raha kaugastes, jah kaugastes:
Ja kallist viina joob ta ka
Küll tahkasin paavst olla ma.

Mis siiski kõik tal aitab see, jah aitab see!
Tal puudub kena naisuke, jah, naisuke —
Ta magab voodis üksinda —
Ei taha paavst küll olla ma.

Vaat sultan on üks õnnemees, jah õnnemees,
Ta elab toredas palees, ja-jah palees,
Hää hulga tütarlastega —
Oh võiksin sultan olla ma!

Mis siiski kõik tal aitab see, jah aitab see,
Koraan tal keelab kangesti, jah kangesti:
Ei maitsta viina tohi ta —
Ei taha sultan olla ma!

Ei õnne ilmas kummagil, ei kummagil,
Ei taha olla kumbagi, jah kumbagi!
Hääl meel aga tahaks ma
Kord olla paavst, kord sultan ka!

Sest joodavat viina klaasiga, jah klaasiga!
Et paavst ma olen, anna sa, jah, anna sa,
Ja neiu suud mul' anna ka,
Et võiksin sultan olla ma.

6. SAUNA TAGA.

Sauna taga, tiigi ääres
Mängib Miku Manniga,
Püüdsid väikseid konnapoegi
Lõhkilöödud panniga.

„Kuule Manni“, ütles Miku,
„Eks see ole kena konn?
Ta vist selle suure konna
Väike sugulane on?“

„Rumal Miku,“ vastas Manni,
Ei see ole päris konn,
Suurel konnal neli jalga,
Sellel ainult saba on.“

7. OOT, OOT, MA TAHAKS MINNA ...

Oot, oot, oot, ma tahaks minna,
Pruudi juurde Tartu linna.

Säält mina võtan naise hella
Väikese kui taskukella.

Minu pruut on virk ja kärmas,
Igatpidi mulle armas.

Käed ta ümber kaela säeb,
Silmad põlevad kui söed.

Oot, oot, oot, las' mind minna,
Pruudi juurde Tartu linna!

Säält mina omal naise võtan,
Teised pruudid maha jätan!

Ostan talle väikse maja,
Priimuse ja pudrupaja.

Oot, oot, oot, las' mind minna,
Pruudi juurde Tartu linna!

8. SAAREKÜLA RANNALANE.

(Polka)

Saareküla rannalane,
Minu tütre kosilane —
Sõidab oma künaga
Pruuti kaema lauluga.

Refr.: :,: Ohahii hah, ihahaa
Taderiit ja uhahaa. :,:

Tütart priske mul ja sale,
Nagu angerjas ta väle
Kellel mõrda ta kord jääb
See küll uhke naise saab.

Refr.: :,: Ohahii hah, ihahaa. :,:

Rannalane, oled vaene
Ja sa iial pole kaine,
Minu tütre jaoks liig nõrk,
Pude, nagu vettind võrk.

Refr.: Ohahii hah, ihahaa :,:

Ei saa tüdarta sulle anda,
Sa viid tütre saare randa.
Seal sa'i suuda toita naist,
Sest et oled liiga laisk.

Refr.: :,: Ohahii hah, ihahaa. :,:

S. Lipu sõnad.

9. KUI EHA PUNAL.

Kui päikse ketas kaob metsa taha,
Kui viimast korda ta kuldab meid.
Siis tõuseb taeva kuu hõbedane,
Ja oma läiget puistab kogu ilmale.

Kui päev on peitnud end hämarusse,
Siis minu hinges on igatsus,
Mu mõte mõtleb ja süda soovib
Et sinu hing ja ihu kuuluks minule.

Et sinu huuli ma võiksin hellast,
Kuu säatenduses siis suudelda,
Su särasilmi, su kaunist kuju
Kuuvalgel igavesti võiksin vaadelda!

10. MUSTLANE.

Mustlaseks ma olen sündinud
Kodutuna ringi hulgun nüüd!
Millest looduslapsel hoolida,
Kuid vaid vabana saab olla ta!

Küsitaks, miks ümber hulgun nii?
Seda ma ei tea isegi
Rändav lind võib kosta sellele,
Taeva täht võib anda vastuse!

Lill ei koo riiet omale,
Viljasaagist lind ei muretse
Seda hooldab isa taevane,
Kes ka toitu annab igale.

Võõras õnn on valus vaadata,
Kui on oma alles leidmata.
Oma süü, et laia ilma sees,
Alati ma viibin rännates!

Taevas pilvine ja vihmane
tormis kodu otsib mustlane.
Lähem jälle välja otsima
oma kodu, mis jääb leidmata.

11. ÜLE SINIMERE.

Ahoi, üle sinimere jääb kajama,
Ahoi, väike neiu, mil saan su juure ma?
Mu hing jälle merele kutsub mind
Mu arm, ainult sinust unelen iga tund.

Kui mere põhjas kord magan surmaund,
Siis valge tuvi kodumaal üles otsib sind.
Armsad sõbrad, ahoi, ikka meremees prii!
Ja kui ei ainustki sadamat leidu,
Mis võtaks vastu meid.

Armsad sõbrad, ahoi, ikka meremees
[truu!

Siis ilma lõpuni meeles meil seisab
Ainuke armas neid.

12. PALVETUND LOODUSES.

M. Lüdigi.

Päike veereb, õhk on õrn ja jahe
kaste asub halja aasale.
Kostab kõrvu linnu koor nii mahe,
kummardab nii tasa lillekene.
Vaikselt voolab vesi ojas.
Hiilgavad tähed vaatvad ülevest.
Ärka, süda, Taevaisa kojast
Loodus peab palvet tasakeest.

A. Grenzstein.

13. LÕPPEKS.

Kas sina loodad, et mina lõpen,
Või sina arvad, et mina hakkan?
Enne lõp'vad metsad puusta,
Enne kui mina sõnusta.
Veel tuleb regi tagana,
Kõik regi sõnuda täisi.

Ree-pakud pelveeida,
Kõdarad keni sõnuda.
Kuju jätsin koti täie,
Majasse jätin mati täie,
Enese südame täie.

Rahvasuust.

14. KAERA-JAAN.

,: Kaera-Jaan, oi Kaera-Jaan,
Oh karga välja kaema! :,:
,: Kas on kesvad keerulised,
Kaerad katsa kandilised! :,:
,: Kaera-Jaan, oi Kaera-Jaan,
Oh karga välja kaema! :,:
,: Kas on kikas kaevu läinud
Kaera-Jaani välja toonud? :,:
,: Kaera-Jaan, oi Kaera-Jaan,
Oh karga välja kaema! :,:
,: Mis on Kaiel viga saanud,
Et ta valjust kisendanud! :,:
,: Kaera-Jaan, oi Kaera-Jaan,
Oh karga välja kaema! :,:
,: Kes on Nunni nuudutanud,
Kaera-Jaani kooditanud! :,:
,: Kaera-Jaani, oi Kaera-Jaan,
Oh karga välja kaema! :,:
,: Kes sind väljas oodatavad
Neiukesed tantsitavad. :,:

Rahvasuust.

S I S U

I Töölise laule

Nr.		Lhk.
1.	Internatsionaal	3
2.	Internatsionaal (uusim tõlge)	7
3.	Punane lipp	8
4.	Julgesti vennad, nüüd tööle!	10
5.	Varžavjanka	11
6.	Soome tööliste marss	13
7.	Leina marss	15
8.	Laul Stalimist	17
9.	Laul Vorošilovist	18
10.	Vorošilovi küttide laul	19
11.	Nõukogude lendurite marss	20
12.	Laul neiust — partisaanist	21
13.	Ratsavägi stepis	22
14.	Laul tulevikule	23
15.	Kõlagu me laulud vabalt	24
16.	Laul kodumaast	25
17.	Volga, Volga	27

II Tartu IV. üldlaulupeo laule

Nr.		Lhk.
1.	Mure	28
2.	Ei mina ütle	29
3.	Ääretasa täis mu süda	29
4.	Laul kodumaale	30
5.	Mu rannikmaa	31
6.	Ei mul ole isamaja	31
7.	Laul Munamäel	32

III Laule teatri saatest ja helifilmest

1.	Tule, Zigan!	45
2.	Kolm tähte taevas säramas	43
3.	Sa minu unelm	44
5.	Toreadorite marss	47
6.	Kullat tee	49
7.	Neeгри laul	50
8.	Meremehe lahkumislaul	51
9.	Kaluri poeg	52
10.	Käed, põlved, Boomps!	54
11.	Kauneid roose detsembrikuul kingin	55
12.	Seks liiga ilus oled sa, et olla truu	56
13.	Seal kaugel Havais	58
14.	Nagu sigarett nii hõõgub	60
15.	Päeval ja ööl	61
16.	Kevadel Lobaus	63
17.	Kuule minu laulu Violetta!	65

IV Põimik tuntumaid sõduri laule

Nr.		Lhk.
1.	Sõdurid	66
2.	Sääl metsistund teel	66
3.	Nõnda kaugel	68
4.	Meremehe elu	68
5.	Kodu	69
6.	Nooruse laul	69
7.	Merevägi	70
8.	Tango „Balalaika“	71
9.	Meremees kaitseväes	72
10.	Jää terveks mu põhjarand	73
11.	Sõjaväes	73
12.	Üksinda	74
13.	Mu väike Ly	75
14.	Kevad	77
15.	Minu aed	77

V Laule ooperist ja operetist

1.	„Karmen“	78
2.	Roimarlikku laul	79
3.	Tütarlaps tänaval	80
4.	Head teed! on linnud lahkund	81
5.	Valss kuuvalgel ööl	82
6.	Rahvusmeeskonna marss	82
7.	Habanera	83

VI Mitmesuguseid laule

Nr.		Lhk.
1.	Uujate hümn	84
2.	Täht	85
3.	See Soaremaa	85
4.	Kui kunagi kuusikus	86
5.	Küll paavstil hea on ilma sees	86
6.	Sauna taga	87
7.	Oot, oot, ma tahaks minna	88
8.	Saareküla rannalane	88
9.	Kui eha punal	89
10.	Mustlane	90
11.	Üle sinimere	90
12.	Palvetund looduses	91
13.	Lõppeks	91
14.	Kaera Jaan	92

Laulusõber Nr. 3

Kaanepilt U. S. A. suurfirmalt Metro-Goldwyn-Mayer. Maa-ilmakuulsad stepi tantsijad Fred Astaire ja Eleanor Povell, kaane sesemine pilt foto Keila-Joa mererannalt. Juta Ojap. Käesoleva numbri koostanud Harry Toom, kaastöö annud Erich Rimmelgas, Kaljola Pein, Egi Väina.

Trükitud „Edu“ trükkikojas Tallinnas, 29. augustil 1940. a.

Joh. Mitt

Tallinn, Pikk 1, telef. 433-74

Soovitab rikkalikus valikus :

PUHKPILLE,

KEELPILLE,

AKKORDIONE : „Dallape“ j. t.,

HUULEPILLE,

MUUSIKARIISTADE KEELI ja

TARBEID,

RAADIO-APARAATE : „Philips“,

Mende“, „Telefunken“ j. t.,

FOTO - APARAATE : „Zeiss-Ikon“, „Agfa“,

„Kodak“, FILME ja TARBEID

Amatöörtööde vastuvõtt

Jalgrattaid ja nende osi

3. / 106421279

Ar 940
Laulusöber, 3

EELOLEVAL kino-hooajal

klaseb U. S. A. suurfirma]

Metro - Goldwyn - Mayer

Tallinnas esilinastusele Thomas Alva Edisoni
elukäiku käsitava filmiteose, missugune kannab
tiitlit

„Noor Tom Edison“

Peaosas kõikide lemmik

Mickey Rooney

See filmiteos on

trump!

Hind 30 senti